

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА-11/263

ЗВЕРНЕННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА,
ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КИЄВО-ГАЛИЦЬКОГО
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
З НАГОДИ ДНЯ СВЯТОГО РІВНОАПОСТОЛЬНОГО
ВЕЛИКОГО КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА
ТА ВІДНОВЛЕННЯ ХРЕСНИХ ОБІТІВ

Всесвітлішим, всечесним, високопреподобним і преподобним отцям-душпастирям,
високопреподобним і преподобним інокам та інокіням,
дорогим у Христі мирянам Української Греко-Католицької Церкви
та всім людям доброї волі благословення й мир у Господі!

Дорогі у Христі!

Уже стало гарною традицією в нашій Церкві відзначати день св. Володимира Великого, Просвітителя Руси-України, урочистими богослуженнями та відновленням хресних обітів. Цими літургійними актами ми прагнемо передусім подякувати Господеві за «великий дар хрещення» (Блаж. Іван Павло II), що його удостоїлися наші предки понад тисячу літ тому, а також віддати шану багатьом поколінням наших співвітчизників, які впродовж усієї християнської історії нашого народу зберегли у своїх серцях святу віру й передали її нам, своїм нащадкам. Підтримуючи цей боговгодний звичай, ми закликаємо духовенство, монашество й вірних нашої Церкви також і цього року з нагоди свята св. Володимира Великого здійснити цей урочистий акт вдячності Богові й відновлення хресних обітів. Прославляючи Господа Бога спільною літургійною молитвою за те, що світло Євангелія Христового засіяло на Київських горах, а звідти – по всій нашій Батьківщині, а навіть і далеко поза її межі, ми хочемо подякувати Йому і за ласку святого Хрещення, якої ми удостоїлися в нашому житті. Водночас відновленням наших хресних обітниць ми прагнемо заявити нашому Творцеві й Спасителеві, що хочемо відкрито визнавати нашу віру, боронити її та жити нею в нашому особистому, родинному, професійному й суспільному житті.

Щоразу коли ми згадуємо Хрещення наших предків у дніпрових водах, на радість урочистостей падає тінь від усвідомлення рани розділення, що залишається відкритою на церковному тілі нашого народу. На превеликий жаль, колись єдина Київська митрополія, зроджена з джерела святоволодимирівського хрещення, сьогодні поділена, а її діти, що належать до чотирьох традиційних українських Церков (Української Греко-Католицької Церкви, Української Православної Церкви, що перебуває в єдності з Московським Патріархатом, Української Православної Церкви Київського Патріархату та Української Автокефальної Православної Церкви), нерідко носять у своїх серцях гіркий осад від різних болючих подій, що трапилися в історії, від зазнаних кривд, закорінених упереджень та недовіри. Свідомі нашої відповідальності перед Богом і власним народом, закликаємо вірних і духовенство нашої Церкви витривало шукати шляхів примирення та поєднання з нашими братами у вірі. Нашою ревною молитвою, щирою відкритістю до діалогу, готовністю до прощення й примирення маємо сповняти заповідь Христову «Щоб усі були одно» (Йо 17, 21) та наближати євангельський ідеал єдності Христової Церкви, за який страждали та віддавали своє життя мученики нашої Церкви від часів св. Йосафата і аж до блаженних новомучеників та Ісповідників віри ХХ століття.

2011 рік є в нашій Церкві першим роком трирічного приготування до Ювілею 1025-ліття Хрещення Руси-України, що його святкуватимемо 2013 року. Цей перший рік приготування, згідно з рішенням Синоду єпископів Києво-Галицького верховного архієпископства, присвячений Божому Слово. Господь порівняв тих, хто слухає і зберігає Його Слово, із мудрими будівничими, що будують свій дім на скелі (Мт 7, 24). То ж якщо бажаємо, щоб наш український дім був збудований надійно і вистояв під натиском внутрішніх та зовнішніх випробувань, маємо всі спільно подбати про те, щоб Боже Слово стало підвалиною нашого особистого, родинного й суспільного життя.

Почати варто із найпростішого: зробити Боже Слово доступним для всіх наших співвітчизників через поширення священних текстів серед нашого народу. В нашій країні, яка слушно називається християнською, не повинно бути дому, в якому б не було Біблії – Книги, що містить Боже Слово. Нехай отці-душпастирі присвячують доволі часу й уваги приготуванню недільних проповідей, а водночас не оминають будь-якої іншої нагоди давати своїм духовним дітям здорову науку Божу, як заповідав святий апостол Павло: *«Проповідуй слово, наполягай вчасно і невчасно, картай, погрожуєш, напоумлюй із усією терпеливістю та наукою»* (2 Тим 4, 2).

Нарешті, щоб Боже слово ставало щоденним хлібом християнського життя, дуже бажаним було б спільне читання бодай короткого уривку зі Святого Письма в родині. Читання Слова Божого і молитовне роздумування над ним можна легко поєднати з вечірньою родинною молитвою. Така побожна практика, без сумніву, укріплюватиме зв'язки любові між членами родини та стане могутнім засобом виховання й освячення всіх її членів, а передусім – дітей. Сердечно бажаємо, щоб усі вірні нашої Церкви якнайбільше скористали духовно з цього першого року приготування до Ювілею Хрещення та щоб Боже слово ставало справді «живим і діяльним» (пор. Євр. 4, 12) у нашому житті.

Дорогі у Христі! У ці святкові літні дні, коли ми згадуємо пам'ять наших українських святих – святого Володимира Великого, блаженної княгині Ольги, святих страсотерпців Бориса й Гліба, молимося, щоб Всемилостивий Господь і надалі щедро напоював нашу українську землю живиноними потоками Свого Слова, щоб пробуджував у нашому народі Своїх вірних слуг – невтомних проповідників Євангелія, а самі будьмо доброю ріллею, впавши на яку, зерно Божого Слова принесе рясні плоди любові й благочестя. Тоді відновлення хресних обітниць стане для кожного з нас не повторенням з року в рік певного ритуалу чи обряду, але врочистою маніфестацією нашої вірності спасенному союзу з Богом, у який ми увійшли через святе Хрещення.

Благословення Господнє на вас!

Святослав

СВЯТОСЛАВ

Всечеснішим і преподобним отцям-душпастирям доручаємо прочитати цей текст на кожній Святій Літургії у четвер 28 липня чи неділю 31 липня 2011 року Божого, а після цих богослужінь провести для всієї громади обряд відновлення хресних обітв із нагоди Хрещення Руси-України.

Дано у Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
20 липня 2011 року Божого